

עת"א 25800/08/21 - אמןן עליה נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דרום וירושלים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 25800-08-21 עליה נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דרום וירושלים ואח'
תיק חיצוני:

בפני
עותר
נגד
משיבים
כבוד השופטת חיה זנדברג
אמןן עליה
1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דרום וירושלים
2. מדינת ישראל

פסק דין

ע.ת.א. 25800-08-21 אמןן עליה

עתירת אסיר לפי סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1972 (להלן - הפקודה).

גזר הדין

- העותר הורשע בבית משפט השלום לתעבורה בירושלים, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (פ"ל 4241-04-19; 9611-12-19). לפי הסדר הטיעון, הצדדים הסכימו לבקש שבית המשפט יגזור על העותר 6 חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות או 3 חודשי מאסר בפועל וכן יופעל מאסר מותנה באופן חופף (עמ' 5 לפרוטוקול).
- ביום 1.6.2020 נגזר דינו של העותר לששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (הופעל עונש מאסר מותנה בחופף), מאסר מותנה, פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

העתירה

- עבודות השירות שהוטלו על העותר הופקעו בהחלטה מינהלית, ובגין כך הוגשה העתירה הנוכחית. לטענת ב"כ העותר, החלטת ההפקעה התקבלה ללא שימוע ובעקבותיה נאסר העותר ביום 5.8.2021. בדיון שהתקיים בעתירה ביקשה ב"כ העותר לחזור להסדר הטיעון ולהורות כי העותר ירצה שלושה חודשי מאסר בפועל חלף ששה חודשי עבודות השירות שנגזרו עליו (ואשר הופקעו). עוד טענה ב"כ העותר כי ההזמנה לשימוע הומצאה לכתובת שאינה כתובתו של העותר, ופורטו נסיבות אישיות-בריאותיות שלפי הטענה אף הן מנעו מהעותר קבלת דברי דואר באופן סדיר. ב"כ העותר הוסיפה והצביעה על כך שהגם שהעותר התייצב למקום עבודות השירות ביום 27.4.2021, והשימוע נקבע ליום 5.5.2021, לא הודע לעותר במועד התייצבותו אודות השימוע, כפי שלטענתה מתבקש היה שייעשה.
- המשיבה ביקשה לדחות את העתירה. המשיבה התנגדה לבקשת העותר לחזור להסדר הטיעון וטענה שלא נפלה שגגה בהחלטה המפקיעה, וכי העותר זומן כדין לשימוע.
- הצדדים השלימו טיעוניהם בכתב. המשיבה טענה שמתוך ששה חודשים שנגזרו על העותר במשך תקופה של כשנה וחצי בוצעו על ידו 25 ימי עבודות שירות ולכן לא היה מנוס מהפקעת עבודות השירות. לטענת המשיבה,

עמוד 1

העותר התייצב לריצוי עבודות השירות ביום 19.10.2020 (באיחור של יום) והוא עבר מספר מקומות העסקה לאחר שיום למחרת התייצבותו לא התייצב לעבודה בטיעון למחלה, וביום 3.11.2020 הפסיק את עבודות השירות לאחר שהמעסיק הודיע שאינו מוכן להעסיקו יותר. העותר זומן מספר פעמים לשיחות בירור אולם לאף אחת מהן לא הגיע (בתאריכים 6.1.2021, 11.1.2021, 12.1.2021, 14.1.2021). לבסוף התייצב העותר לשיחת בירור ביום 26.1.2021 ואזי הוזנה לו הזדמנות נוספת לחזור למקום העבודה. למרות זאת, המשיך העותר להיעדר מהעבודה ובוצעו עמו שיחות בתאריכים 14.2.2021, 16.2.2021, 10.3.2021 ו- 25.4.2021. לבסוף, ביום 27.4.2021 התייצב העותר במקום העבודה אך סירב לעבוד במטבח. בעקבות זאת, ביקש המעביד להפסיק את העסקתו. ביום 5.5.2021 נערך לעותר שימוע בהעדרו, לאחר שהעותר לא אסף דואר רשום שנשלח לו לכתובת עליה חתם בתחילת עבודת השירות. בעקבות השימוע, הופסקו מינהלית עבודות השירות שנגזרו על העותר.

6. העותר השיב לטיעוני המבקשת וטען כי מיומו הראשון בעבודות השירות הוצגו לו מצגים שאינם ברורים, והעותר כלל לא צפה את ההפסקה המינהלית. לטענת העותר, הוחלפו לו מספר מקומות עבודה כשנסמרה לו על כך התראה טלפונית בלבד. עוד טען העותר ששיחות הבירור הנטענות בתגובת המדינה לא התקיימו זולת שיחת הבירור מיום 26.1.2021. לטענתו, ביום 22.10.2020 זומן להתייצב במקום עבודה אחד, וביום 25.10.2020 זומן להתייצב במקום עבודה אחר. כמו כן, בין התאריכים 26.1.2021-13.4.2021 התבקש העותר להתאזר בסבלנות ולהמתין למציאת מקום שיבוץ נוכח מגפת הקורונה. לדבריו, במקביל לזימונו הנטען לשימוע שובץ העותר למקום עבודה חדש, וגם בכך יש כדי ללמד לטענתו על חוסר סבירות ההחלטה בדבר הפקעת עבודות השירות. עוד טען העותר כי בין הנספחים שצירפה המשיבה לא מצויה ההזמנה עצמה לשימוע. כן נטען שבגיליון השימוע לא פורט כיצד נעשתה ההזמנה לשימוע. לחלופין ביקש העותר כי העניין יוחזר לבית משפט לתעבורה על מנת שיוורה על גזירת עונשו של העותר, כמתואר.

דין והכרעה

7. סעיף 51ט לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע את המסגרת המשפטית בנוגע להפסקה מינהלית של עבודת שירות. סעיף-קטן (א) קובע כי "נציב בתי הסוהר או קצין בדרגת גונדר שהוסמך לכך על ידו, רשאי, **לאחר שנתן לעובד השירות הזדמנות לטעון את טענותיו** לפניו או לפני סוהר בכיר כהגדרתו בפקודת בתי הסוהר שהוסמך לכך על ידי הנציב, להחליט כי עבודתו של עובד השירות לא תחל או תופסק וכי הוא יישא את עונשו או את יתרת עונשו בבית סוהר, לפי העניין" (ההדגשה הוספה).

8. טענתו של העותר היא, כאמור, כי לא ניתנה לו הזדמנות לשימוע טרם ההחלטה בדבר ההפסקה המינהלית של עבודות השירות. לא הייתה מחלוקת כי אכן העותר לא התייצב לשימוע שנערך, והמחלוקת היא האם ניתנה לו **ההזדמנות** להתייצב לשימוע, ובפרט האם זומן לשימוע כדין. לעניין זה ראוי לעיין בתקנה 13 לתקנות העונשין (נשיאת מאסר בעבודת שירות), התשע"ב-2011. וזו לשון התקנה:

"(א) סבר הממונה או הרכז כי התקיימה בעובד שירות אחת העילות המצדיקות הפסקה מינהלית של עבודת שירות... יזמין את עובד השירות לשימוע; הזמנת עובד השירות תיעשה בכתב לפי טופס 14 שבתוספת ויכול שתיעשה גם בעל פה.

(ב) הזמנה בכתב שנשלחה בדואר רשום לכתובת המגורים של עובד השירות כפי שהודיע עובד השירות לממונה לפי סעיף 51ח(ב) לחוק, יראו אותה כאילו נמסרה לעובד השירות בתוך 72 שעות מהמועד שבו נשלחה.

...

(ו) לא הגיע עובד השירות לשימוע על אף שהוזמן כאמור בתקנת משנה (א), יראו אותו כמי שוויתר על זכותו לשימוע, ואולם הממונה יהיה רשאי לערוך לו שימוע לפי שיקול דעתו."

9. מלשון התקנה עולה כי הזמנה לשימוע שנשלחה בדואר רשום לכתובת המגורים של עובד השירות - היא הכתובת עליה הודיע לממונה לפי סעיף 51ח(ב) לחוק - היא הזמנה כדין לשימוע. סעיף 51ח(ב) לחוק העונשין קובע כי "עובד השירות יודיע לממונה על כתובת מגוריו הקבועה, וכן יודיע לממונה על כל שינוי בכתובת המגורים האמורה, בתוך 48 שעות ממועד השינוי". והנה, בטופס ריאיון הקליטה שנערך לעותר עם התייצבותו לעבודות השירות, טופס שנחתם על ידי העותר (נספח ב לתגובת המשיבה), נרשמה כתובתו, היא הכתובת אליה - לדברי המשיבה - נשלחה ההזמנה לשימוע בדואר רשום.

10. אף-על-פי-כן, לאחר שמיעת טיעוני ב"כ העותר ולאחר שמיעת העותר עצמו, סברתי כי מן הראוי לקבל את העתירה שכן העותר הציג נתונים הנוגעים לשאלת זימונו לשימוע שלא היו בפני הממונה בעת קבלת ההחלטה. כך, העותר הכחיש מכל וכול שקיבל את הזימון לשימוע או את ההודעה בנוגע לדבר הדואר הרשום, והסביר שקיים קושי בקבלת דברי דואר בכתובת שנרשמה משום שמדובר בבית פינתי, המצוי בפינת שני רחובות, ולעתים משלוח על פי כתובת אחד הרחובות מוביל לכך שדברי דואר אינם מתקבלים. כמו כן, העותר תיאר את הקשיים שנוצרו לטענתו בביצוע עבודות השירות מחמת התפרצות נגיף הקורונה. ולבסוף, ובעיקר, העותר תיאר את מצבו הבריאותי, שמפאת צנעת הפרט לא נפרט, ונאמר רק שניתן היה להתרשם ממצבו במהלך הדיון שהתקיים (ראו עמ' 3 לפרוטוקול). לפיכך, התרשמתי היא שנוכח כלל נסיבות העניין לרבות נוכח מצבו הרפואי של העותר - ונוכח חשיבותה היתרה של זכות הטיעון - ראוי לאפשר לעותר להישמע בשימוע נוסף.

11. לא ראיתי לקבל את בקשתו החלופית של העותר להשיב את התיק לגזירת הדין מחדש על ידי בית המשפט לתעבורה. ההליך הנוכחי הוא עתירת אסיר לפי סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], והוא אינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה. לפיכך, לא נתונה לי הסמכות להיעתר לבקשה זו של העותר.

אשר על כן, העתירה מתקבלת במובן זה שהחלטת הממונה מבטלת ועל הממונה לזמן את העותר לשימוע נוסף.
המזכירות תודיע בדחיפות ותוודא קבלה.

ניתן היום, י"ז אלול תשפ"א, 25 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.